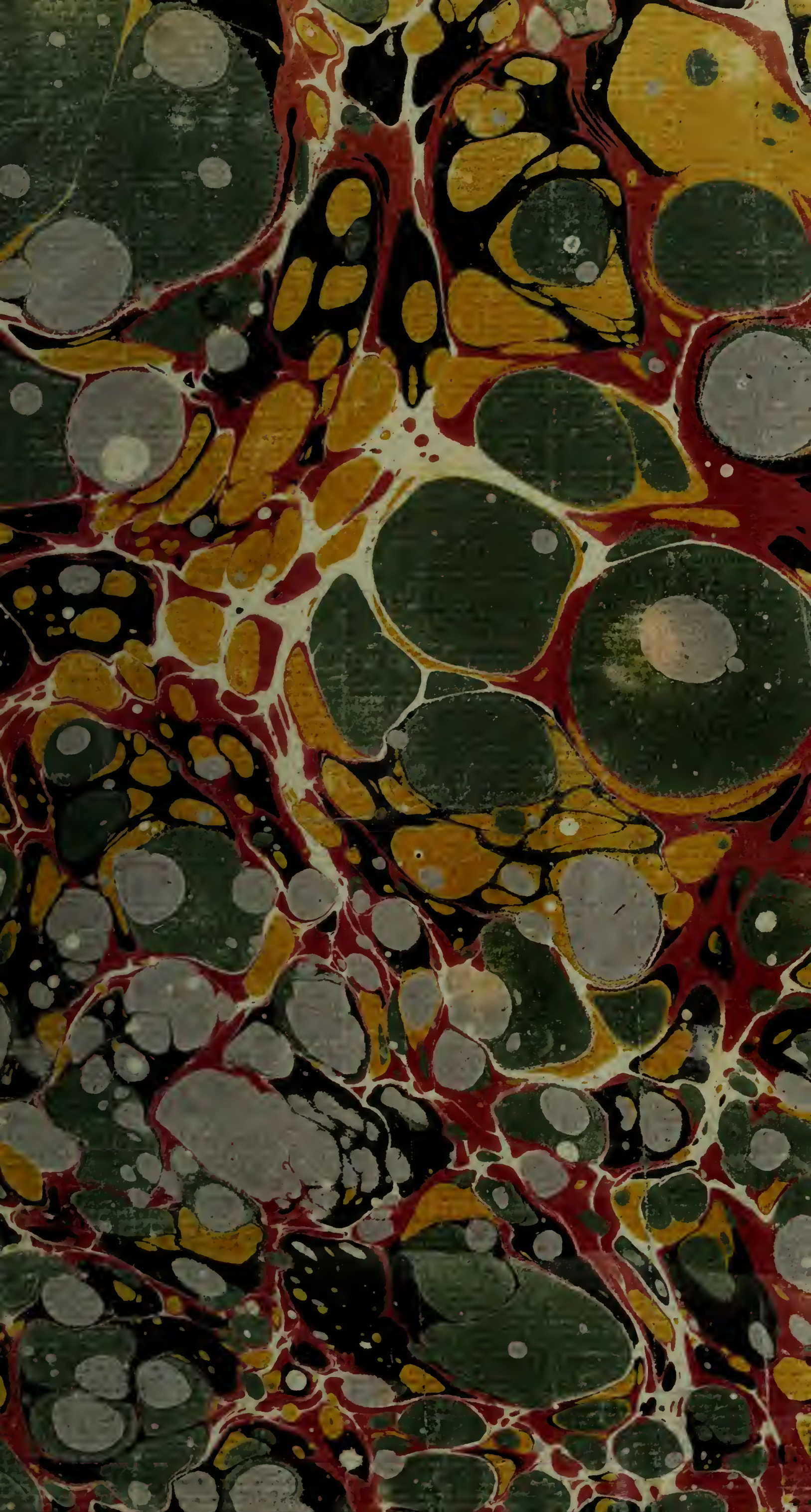


DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

PODAGRA.

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS,

DE

PODAGRA.

QUAM
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S.S.T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;
NECNON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

CAROLUS SCOT,
ANGLUS,

——— "*Nodosa Podagra.*" OVID.

"*Caedimus inque vicem praebemus crura sagittis*
"*Vivitur hoc pacto.*" PERS.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,XC.

c

H E N R I C O,

DUCI DE BUCCLEUGH,

&c. &c. &c.

Majoribus cum genere,
Tum virtute, nobiliſſimis
Digniſſimo;
Utpote cui
Incoctum generoſo pectus honeſto
Eſt;
Itaque adeo
Carus amicis, carus patriae,
Vivit,
Vivetque extento aevo,
Notus famae
Haud ſtrenuae inertiae,
Quae
Caſſa eſt ſteriliſque,
Sed actuoſae virtutis,
Quae
Humani nihil a ſe alienum putat;
Hocce Opuſculum,
Ejus monumentum et pignus obſervantiae,
Quae
Tali viro, eidemque principi
Familiae ſuae,
Debetur,
Sacrum voluit

C A R O L U S S C O T.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

PODAGRA.

PODAGRA quidem ex quo velut morbus ſui generis notatus fuit, medicis jure animadverſionem ſummam et diligentiam excitavit. Ab Hippocrate uſque ad noſtrum tempus multiplici ingenio atque eruditione contra hoc malum miſerius certatum eſt. Commentationes bene multae eo conſilio prolatae fuerunt, ut natura ejus intelligi, nec non rationalis medecina inſtrui poſſet.

Celebris ille W. Temple, quippe et ipſe mature tentatus, ultro ſagacitate ſua pugnare volebat. Novit certe, homines nitidos lautioreſque maxime omnium periclitari, unde animus debilitatur, perlevibuſque momentis obnoxius redditur. Quibuſdam experimentis, in ſeſe ſcilicet, motus, *moxam*, quaſi omnium inſtar, venditavit; inconſulte autem ac temere; namque uſus, efficaciſſimus rerum omnium magiſter, peculiariter utique medicinae, hocce opinionis commentum delevit. Caeterum error viri illius, utpote in curando hoſpitis, paulum oppido nociturus erat.

Reputantibus enimvero, quantum ſagax ipſe D. Sydenham conflictabatur, merito perquam ſanatio propria et certa difficillima eſſe videatur. Hinc in praeſentia ad ſtudium quorundam duntaxat, quae Podagrae ſemper fere adſunt, denuo revocare et laceſſere maluerim.

DEFI-

DEFINITIO,

Quae omnium praecipuae arridet, quippe quod nihil absolutius adhuc exstiterit, haec est: " Morbus haereditarius, oriens sine causa ex-" terna evidente, sed praeeunte plerumque ven-" triculi affectione insolita; pyrexia; dolor ad " articulum, et plerumque pedis pollici, certe " pedum et manuum juncturis, potissimum in-" festus; per intervalla revertens, et saepe cum " ventriculi, vel aliarum internarum partium " affectionibus, alternans *."

HISTORIA.

Morbus autem hicce commode satis in duo genera dividitur, alterum nempe ordinatum, alterum inordinatum.

Prius

* D. Cullen Nosol. Method. G. xxiv.

Prius vere ineunte ſaepius accedit, eoque citius tardiuſque, quo hoc acrem hyemem ſerius ociuſve ſolvit. Quam leviter obrepit, atque inopinato occupat; multa quidem debilitatis indicia adſunt; ſed tamen haud ea, quae tale quid inſtari corpori nihil id genus antea paſſo praenuntiarent.

Cruditas, inflatio, ventriculi gravitas, eaque aliquot fere hebdomadis uſque augeſcentia; nec non torpor inflatioque muſculorum foeminum, ac motus ſpaſtici ſaepe acceſſionem in proximo eſſe ſignificant.

Hora circiter ſecunda tertiave matutina, homine tum cubante, incipit acceſſio ipſa ab acuto dolore in globulo aut prima junctura pedis pollicis, aliquando in calce, vel talo vel ſura. Nunc quoque horror ſentitur, qui, prout dolor augeſcit, minuitur, eundemque ex toto finitum febricula excipit, quae quidem ipſa, dolore manente, manet.

Dolor ab acceſſionis initio, mediocris eſt; augeſcens vero in horas proximam circiter veſperam, ligamentis jam oſſium tarſi metatarſique plerumque

plerumque affectis, quam vehementissimus urget. Hic profecto satis idonee comparatus cruciatui maximo, quantus a cane partem corrodente, aut membranis durissima constrictione correptis cieretur, et angorem animi, et corporis jactationem facessit.

Remissio autem fit proxima fere nocte, quatuorque viginti horis post primam accessionem dolor, parvo nimirum sudore erumpente, inter quem homo soporatur, penitus desinit. Ex somno partes dolore vacant, rubent tamen tumentque; aliquot vero post diebus pristinum colorem recipiunt.

Verum dolor et febricula, quamvis in speciem accessione finita, solent intra duos tresve dies nonnunquam repetere; amboque, in vesperam aliquanto auctiora, usque ad ipsum mane magis minusve affligunt.

Morbus denique, hoc modo paucos per dies versatus, interdum omnino decedit, nec nisi longo post intervallo regreditur.

Atqui

Atqui hoc mali genus, ordinatum nempe, aliquando acerbius ſaevit. Saepe etenim pedes alterne cruciantur; quin etiam prius affectus interdum poſt alterum liberatum rurſus corripitur. Raro, ſed aliquando tamen, evenit, ut ambo pariter doleant. In medicorum vero monumentis notatum eſt, acceſſiones, quae ſequantur, ambobus ſcilicet pedibus una jam dolore defunctis, alias aliter incipere ac manere; dolorem vero ſub veſpera itidem uſque augeri minuique. Caeterum homo aliquamdiu talia, dura quidem atque aſperrima, perpeſſus, fere aliquanto poſt validior corpore atque animo evadit.

Rarius quidem ſecundo, niſi ex intervallo duorum triumve annorum, repetit *; poſteaque tamen ſemel quotannis, deinde bis, tum denique frequentius hyeme, vere, atque autumno invadit. Atque adeo iterum ac ſaepius intra annum accedens, vix unquam poſtremo, niſi aeſtate, abeſt.

Ambos

* Aliquot profecto reperiuntur qui vel ex prima acceſſione, ſemel ſingulis deinceps annis, iiſque compluribus infeſtati ſunt.

Ambos pedes una aliquando torqueri, ſupra poſitum eſt; hoc vero nunquam fit, niſi crebras poſt acceſſiones, ſeu corporibus ſuae propriae irritabilitatis; etenim, quo frequentius malum tentaverit, eo magis et partes quondam vexatas, et alias inſuper ſibi obnoxias reddere videatur.

Omnes ſinguli articuli partium et ſupra et infra extremarum, ſuum quiſque ad tempus, modo alius poſt alium, modo complures ſimul, dolorem patiuntur. Caeterum hic idem, id quod inſidentem pene aſſiduam moleſtiae gravitatem quodammodo levet, quo ſaepius acceſſio facta eſt, eo magis decreſcit. At enim aegrotatio aliaque generis inordinati indicia ſubeunt.

Articuli quidem aliquoties duntaxat ita exerciti, vim ſuam motumque recipere ſolent; crebrius tamen, non itidem; quippe infirmantur, atque ad poſtremum dureſcunt. Nunc demum materies cretacea in iis proxime ſubter cutem accreſcit. Materies certe haec primo fluida ſubſidit; ex terra friabili conſtat, omnino per acida diſſolubilis, ac ſimul cum aliis ſuam cuique articulo mobilitatem adimunt.

Podagra

Podagra denique corpus, complures per annos, injuriis ſuis exagitatum, aliis morbis opportunius praeſtare videtur. Fere enim plerique, verbi cauſa, qui diutius ea conflictati fuerint, queruntur moleſtias, quarum ſigna omnino referunt illa, quae e renum calculis naſcantur. Caeterum in confeſſo eſt, duo iſtos affectus una nunquam adeſſe.

Ac de Podagra ordinata, quae quidem non injuſte terreat, hactenus dictum eſt; veniamus nunc ad inordinatam, lubricum ſane, et fortaſſe periculoſiorem locum.

Hoc autem genus vulgo in tres ſpecies, *atonicam*, nempe, *retrogradam*, *vagamque*, dividitur.

Earum vero prima articulos nullo dolore neque inflammatione afficit, ſed occupans ventriculum, corpore nimirum ipſo ad tale vitium procliviore, ubi cupiditatem tollit, cruditatem, inflationes, nauſeam, acidos ructus, aliaque id genus efficit.

Dolores ſpaſmique etiam variis in partibus, ſuperioribus praeſertim extremis, ſentiuntur, quibus

quibus omnibus ſpiritus ex ſtomacho evocatus fere auxiliatur.

Alvus adſtrictior fuſiorve cum torminibus, hypochondriaſis, delirium ſeu mania, cuncta denique, ut poſtea videbitur, *nervoſa* quae audiunt, inter hanc morbi ſpeciem obverſantur.

Altera ſpecies, retrograda ſcilicet, inflammatione articulorum ſatis denotatur. Qua quidem etiamſi ordinatam ſimulet, nihilominus tamen eo maxime differt, quod dolor atque inflammatio ſunt minora, eorundemque ſpatium eſt brevius, nec non exitus citior; deſinunt quippe ſubito atque omnino; affectuſque videtur transferri ad interiorem quandam partem, ventriculum ſaepius, ubi dolorem ſummum, nauſeam, vomitum, gravitatemque excitat.

Interdum cor ita laeditur, unde defectio animae, interdum pulmones, unde aſthma inſequitur.

Paralyſis atque apoplexia quoque tali ex cauſâ aliquando fiunt.

Caeterum de notarum, quantumvis licet diversarum, origine, quae hac in specie exhibentur, nihil fere eſt, cur dubitandum ſit. Satis enimvero conſtat, omnia ex articulo ita male habito exoriri.

Tertia denique ſpecies vocatur vaga aut aberrans *. Quo ſub nomine omnes inflammationes, quae interiorum quidlibet, articulis praetermiſſis, occupent, comprehenduntur. Harum autem ſigna ſunt eadem illis, quae alia quavis cauſa naſcantur, ideoque ex ſola proclivitatis congruentia ei tribuenda veniunt.

Nunc vero, narratione hacce explicita, roget quis, quid podagrae cum ſignis totidem variis, et diverſis, atque in omnem partem diffuſis? Fortaſſe, opella procedente, res accendent lumina rebus.

PRÆDIS-

* Bene multis quidem hocce vocabulum diſplicet, quippe quia experientia vim ejus, ſeu rem ipſam, adhuc non ſatis comprobavit.

PRÆDISPONENTIA.

Haec liceat mihi dispertire in duplicem proclivitatem, haereditariam nempe, et acquisitam. Distributio forsitan nova est, veruntamen, ut mihi equidem videtur, haud absurda.

PROCLIVITAS HÆREDITARIA.

Utrum Podagra quoque per successiones quasdam, ut alia, tradatur, necne? quaestio est, quae per multa volumina, perque magnae contentionis disputationes, a medicis saepe tractata sit atque tractetur; siquidem in omnibus ejusmodi cogitationibus in utramque partem differi potest. At vero ipsa exemplorum evidentia, nec non analogia demum vicisse videntur, ut morbus hicce haereditarius haberetur. Caeterum, singulis argumentis, quae ad hanc rem probandam

probandam allata fuerunt, in praesentia omissis, satis erit obiter notare similitudinem modo, tum animi, tum corporis, quae inter gignentes ac genitos existit.

Monstra quidem eduntur, et muli; haec autem exempla non modo non contra rem, sed pro re potius esse videantur.

Verumenimvero aliqua sunt, quae naturam ipsam moderantur atque deflectunt quodammodo. Morbus certe ex hac nota est.

Annon illud facile animo concipi queatur, numerosissimis nempe varietatibus morborum consideratis, quod minutae ac magis necessariae animalium partes ita affici possunt, uti motus eorum inde aliter aliterque regerentur. Hinc quicunque morbus ipso ex corpore, tanquam seminio sibi proprio, oritur, idem aliquatenus tradatur genitis necesse est. Nihil aliud igitur, huic loco necessarium, restat, nisi illud (sicut postea conabimur) ostendere, quod podagra tam penitus corpori inhaerescit, et tanquam in venis, medullis, visceribusque insidet, ut omnino omnium actionum socia adsit.

Caeterum

Caeterum in praefentia, analogiae caufa, allegaffe fufficiet, duo ifta mala, ftrumam fcilicet ac maniam, quae multa poft fecula hodieque priftina vi fua, quippe gentilitia, graffantur faeviuntque.

PROCLIVITAS ACQUISITA.

Perfpicuum eft, conftatque inter omnes, utcunque de rationibus diffentientes, compluria effe, quae motum vitalem fervent minuantve.

Nemo eft hominum, qui, fuo ab oculo, firmitatem valetudinis, quae ut urbano, defidiae luxuriaeque pleno, ab ea, quae ruftico temperanti atque exercitato contingit, dignofcere nequeat.

Contra alterius pallidae faciei gracilique forma refpondent genae alterius rubentes corpufque mufculis robuftiffimum. Hujus autem diverfitatis nemo caufam nefcit dubitatve affirmare,

re, quod inde ſoboli utriuſque neceſſario eventurum erit. Adeo " fortes creantur fortibus; " neque imbellem feroces progenerant aquilae " columbam."

Infans certe, qui mollior atque imbecillioribus nervis in lucem editur, vix vitalis erit, quippe qui, ut ita dicam, cuicunque vel leviſſimo vento debet ludibrium.

Quae cum ita ſint, minime mirum eſt, ſi omnes actiones tali ab corpore quodammodo afficerentur, fibraeque muſculorum, aetate procedente, vitiatae podagra evaderent.

Quin contra, ſi nulla omnino primigenia labes, neque proclivitas adſit, attamen quis neſcit, complures morbos, veluti Dyſpepſiam, Hypochondriaſin, Icterum, quibus quidem Podagra ſuo jure accedere meretur, ab ſocordia ipſa atque ignavia, quippe compagem humanam ſolventibus, arceſſi attrahique.

Caeterum nullus, his quanquam dictis, acceſſerim ingenioſo illi, qui proclivitatem acquiſitam oſtentavit, quaſi unicam, ex qua ratio

cunctorum

cunctorum morbi indiciorum facile intelligi possit *. Enimvero intérdum vel potius nimium saepe est, ubi summa in cibis potionibusque temperantia, nec non quam curiosissima exercitationis ratio hominem ab haereditariae proclivitatis malignitate vindicare nequeunt.

EXCITANTIA.

Hujus autem generis sunt omnia singula, quae vires infringunt ac debilitant. Minime igitur mirum videri debet, si cautio ac diligentia, quanta ea cunque demum sint, vix aut ne vix quidem corpus, huic malo proclivius, tutum ab omni injuria praestare possint.

Quicunque luxuriosus epulantur, nimium utique carnis vinique ingentium virium devorantes, fere admodum periclitari videntur.

Caeterum,

* D. Cadogan.

Caeterum, quaecunque totum corpus vehementius commovent, eadem citius acceſſionem afferunt.

Omnium vero hujus notae immodica Venus forſitan in primis memoranda venit.

Bacchus quoque nimius impetum huic malo ſaepius dedit.

Porro autem incuria tum materiae, tum numeri eorum, quae ingeruntur; multa negotioſa cogitatio vel actio; nocturna vigilia; pleraeque exinanitiones immoderatae; operae vel exercitationis ſolitae ſubita, utique in longius, mutatio; tranſitus ad alterum cibum, a pleniore praecipue ad permodicum; acida, ſeu liquores aciduli temere aſſumpti; frigus denique, ad extrema inferiora admiſſum, frequentiſſime huic vitio occaſionem aperiunt.

Poſtremo, nihil hujuſmodi eſt potentius, quam magnae animi perturbationes, in quas quidem, id quod, ut aiunt, oleum addit camino, homo nunquam alias tam facile incidere ſolet. Atque adeo D. Sydenham ſcite perquam dixit, "non "enim

"enim rectius Podagrae, quam Iracundiae, pa-
"roxyſmus omnis dici poteſt; cum *," &c.

Per haec hactenus proluſum eſt; agatur nunc oportet de

PROXIMA CAUSA.

Iſtam certe aeſtimare, hic labor, hoc opus eſt; quod quidem opus permulti auſi ſudarunt multum, fruſtraque laborarunt.

Prius vero indicandum eſt, idque curſim et breviter, quae maxime hac de re dicta fuerunt.

Medici olim humores, quippe ex morbo aliter aliterque mutatos, primariis affectibus patere exiſtimabant. Hinc ratio complurium morborum, ſanguine ſcilicet nunc in acidum, nunc in alkalinum, pro eo, ut auctori placuerit, variante, ſatis facile redditur.

 Sanguis

* D. Sydenham Tract. de Podagra.

Sanguis nimirum in Scorbuto ac Typho putrefcit; in Rheumatifmo, Pneumonia, et Phrenitide lentefcit atque inflammatur; in Struma humores funt corrofivi, in Hypochondriafi contra nimis blandi; in Podagra denique propriae acrimoniae plurimum habere putantur.

At vero nihil omnino acrimoniae iftius, podagrica chiragricave quae audit, ufque adhuc, humoribus quomodocunque mutatis, in hominibus, feu proclivioribus, five etiam aegris, deprehenfum fuit.

Materies quidem cretacea, quae aliquando in articulis accrefcat, lenis omnino eft, videturque nil aut paululum ab terra calcarea diftare.

Ex urina deinde nihil, nifi quod foleat poft corpus, qualecunque modo gravius affectum, defidit.

Plurima denique funt, quae huic opinioni repugnant.

Poft acceffionem, verbi caufa, noxia materies digeri putatur; nihilo tamen fecius, fi tum al-

vus

vus forte purgatione folicitaretur, ne ifte dolor omnis continuo redit. Enimvero, fi vitium in humidis verfetur, exinanitiones fatis commode facerent; aft eas huic morbo quam alieniffimas effe conftat.

Porro autem, quod ad podagram inordinatam pertinet, talis opinio pariter quafi claudicat et vacillat.

Certe ex humidorum motu intelligi nequit, cur partes, neutiquam vicinae, fubito afficiantur; cur plures ex confortio fimul; cur fingulae, fua quaeque vice, ipfae praecipuae, doleant.

Denique, proclivitas haereditaria, hacce fententia accepta, nihil omnino valet. Humores etenim prius multo, quam Podagra invadere folet, iterum ac faepius, ab utero olim adeptus, nullus nunc circumagitur; cibus atque abforptio alia humida, aliis nempe per invifibilia ac reliqua foramina continenter exeuntibus, deinceps fuffecerunt.

Verum

Verum quidem haec hactenus; videmus nunc de altera, eaque prorſus diverſa ratione, oportet.

D. Caverhill totas Podagrae cauſas ex arteriarum genere elicere conatus eſt.

Ipſe autem putat, arterias, vi nempe muſculorum, articulos juxta comprimi et coarctari; itaque dolorem acceſſionis ex corde, ſanguinem propellere per eaſdem moliente, progigni.

Quam quidem ſententiam, ut illi placet, et partes et corpora, quae ſaepius laborant, nec non aetas, qua malum fere advenit tueri videntur.

Singula vero morbi indicia hoc modo explicans haud jugiter ſibi conſtat.

Autumat ſane ille, nervum uno etiam tempore et ſentire et ſenſu carere poſſe; dolorem eſſe nihil aliud quam penetrabile frigus; vivum calorem ſervari ex frictione terreſtris materiae, quae in cerebro ſecreta per nervos impellitur;

lapillos

lapillos denique cretaceos esse tantundem cerebri in articulos depositum.

Singulatim certe unamquemque istarum rerum, quae futiles omnino videntur commentitiaeque, in hoc transcursu tam arctati operis refellere nihil convenit, leviter aliquot attingere fortasse haud alienum est.

Jam vero, si exercitatio in causa est, cur vasa inter se cohaerescant ; qui cor unquam ea diducere valebit ? Hujus nimirum vis semper musculorum motu intenditur, ideoque nunquam non ejusmodi casum arceret.

Rustici, atque homines, quibus opera vita est, vix unquam ita aegrotant.

Sedentarii praecipue omnium periclitantur: Nonne igitur, D. Caverhill auctore, partes eorundem, quae maxime comprimuntur, in primis tentarentur ? Nonne etiam textoribus sutoribusque saepius multo glutaei musculi, quam pedis pollex, doleret ?

Idem porro dixit vafa fcilicet remiffiora ad cohaerentiam fpectare, atque hinc afferre vult rationem, quam ob rem articuli, alius poft alium, affici videantur.

Atqui ego crediderim, vafa, ita fefe habentia, haud nimio magis ad cohaerentiam fpectare; fiquidem vis cordis, qui fanguis propellitur, tranfitus pro difficultate continenter augefcit; unde arteriae nunquam penitus comprimi poffint.

Ad fummam, reliqua hujus fcriptionis funt ejufdem farinae; itaque fatis fuperque dictum eft.

Sed his, ficut aequum eft, demiffis, quifpiam dixerit, "Quid tandem feret hic cenfor? Neque enim fatis eft reprehendiffe peccantem, fi non doceat recti viam." Sit ita fane; atque adeo olim fortaffe amplius dicendum erit: Sed in praefentia, iis, quae ex conjectura potius, quam ufu, chartis illeveram, omiffis, me Ciceronis vox non dedecebit: "Utinam tam facile vera invenire poffem, quam falfa convincere."

RATIO

RATIO MEDENDI.

Maxime profecto hic me titulus admonet illud poetae, " Frontis nulla fides;" ac vereor equidem ne aliquis nunc idem dixerit, quod Laco olim de Lufcinia devorata, " Vox et prae-" terea nihil."

Medicus enimvero in Podagra praecipue omnium fuas vel excogitatiffimas rationes curationefque nil aut admodum paulum proficere expertus plorat. Ab caufa ad effectum fatis fubtili argumentatione conclufum eft, fed omnes poft fyllogifmos effectos, quid tunc? Quaeritur ufque, Cui bono?

Quod ad me quidem attinet, magis certe optandum, quam fperandum eft, uti fequentia quid venia dignum refpondeant.

Solum

Solum fortaſſe periculum, certe maximum, ex podagra timendum eſt, quando ea, extremis relictis, vitalium quid occuparit; ideoque prudentes medici ſemper iſtam tranſitionem prohibere conati ſunt.

Contra autem ſunt nonnulli, qui, dum dolorem in extremis lenirent, nihil quidquam penſi habeant, quibus modis id conſequerentur. Hinc Empirici, rumuſculos imperitorum hominum aucupantes, eoque plus dulcis lucelli, alia atque alia, ſuum nempe quiſque, quaſi ſola auxilia, venditarunt. Itaque ergo emplaſtra, quae reprimunt comprimuntque, praefrigida aqua, nec non ambulatio ſine calceamentis ſuper nivem glaciemve decantantur.

Talia quidem, utpote quae paucis haud multum nocuerunt, aliquamdiu inculcata ſunt. Longior autem experientia atque obſervatio curioſior compluria mala, non parva, ex podagra ita repulſa ſubſequi teſtantur.

D. Hoffmannus, eruditus ille ac ſagax, hujuſmodi curationem, non modo ut ſupervacuam, ſed etiam periculoſiſſimam, quippe quae interdum

dum affert apoplexiam, paralyſin, defectionem memoriae, aſthma, dolorem coli, atque inflammationem viſcerum abdominis, reprehendit culpatque.

D. Sydenham nihil aliud, quam cataplaſma ex pane et lacte cum croco extrinſecus imponi vult, praecipitque, ſi dolor urget, ut opium ingeratur.

D. Cheyne, quoque nihil omnino id genus adhibendum eſſe putat; niſi cum eo, ut ratio ſimul circuitus per alia ſervetur.

Frigus deinde eo conſilio imperari videtur, quo parti uni tentatae, vix ſalva totius corporis ratione, citius ſuccurratur. D. Hoffmannus quidem haud prorſus omnino hoc monitum rejicit; ſed, Hippocratis nempe auctoritate motus, eidem aliquatenus parendum eſſe judicat.

Caeterum, plures auctores nominare nihil opus eſt, ſiquidem ſatis conſtat, modo credatur D. Muſgrave, qui omnia hujus loci tam diligenter exploravit, nulla extrinſecus adhibita praeter

ea, quae malum in extremis usque cohibere valeant, nec utilia, neque etiam innoxia fore.

Atque ideo pedes calida lavari, lanei panni, cataplasmata emollientia, aut quaecunque corpusculis per invisibilia foramina manantibus iter expediant, fortasse praecipue omnium id genus adjuvant.

Moxa, ut jam dictum est, quasi remedium singulare ad partis dolorem tumoremque laudatur. Atque etiam vir ille eximius, ex sui ipsius aliorumque experientia, salubres ejus effectus enarravit. At vero et modus, quo adhibetur, minus placebat, ac res ipsa sua ex facultate, quippe perbrevi, vix videtur par esse tollendo morbo, qui ex totius corporis infirmitate enatus est. Certe enim in hujusmodi casu nulla curatio recte procedere potest, nisi ea ad totum corpus dirigatur; namque velle cursum Podagrae impedire adurendo idem sonat, atque erysipelas curare excidendo partem primo affectam, quod est cum ratione insanire.

Sanguinem, incisa vena, mitti, Celso * ipso et D.

* Lib. 4. c. 24.

D. Hoffmanno auctoribus, levat inflammationem, dolorem, et febriculam, quae inter accessionem fieri solet. Hoc equidem, discipulus quippe non immemor D. Cullen ingeniosissimi, si quis unquam alius, tam ex morbi ratione supra proposita, quam ob mala compluria insequentia improbare nullus dubitarim. Caeterum ipse dixit: "I believe, however, that bleeding by leeches on the foot, and upon the inflamed part, may be practised, and repeated with greater safety; and I have known instances of its having been practised with safety to moderate and shorten paroxisms *."

Quod ad purgationes attinet, D. Sydenham ita loquitur: "Ego certe persuasissimus sum a jugi et saepe iterata experientia edoctus, catharsin omnem, tam per lenientia, quam per fortiora medicamenta, qualia pro more articulis expurgandis destinantur, plurimum nocere †," &c.

Huic autem opinioni D. Cheyne repugnat, idque, me judice, merito; namque, etsi fortiora purgantia

* D. Cullen, First Lines, &c. DLXIV.

† D. Sydenham de Podagra.

purgantia inter vel poſt acceſſionem adhibita aut morbum augeant, aut reditum ei aperiant; attamen lenia certe, quae et bilem ſuis e vaſis elatam dejiciant, atque impedimenta in canali, inteſtinalis qui vocatur, amoliantur, neutiquam aliena exiſtimari debent.

Inter acceſſionem vero animus et corpus ſunt ambo tam irritabilia, uti ſumma cautione ad remedia proponenda opus eſt.

Stomachus quoque, cui toto cum corpore quoddam conſortium eſt, propriam animadverſionem deſiderat. Ex hujus uſu facile apparet, quantum oportebit, refici eum et corroborari. Ad quod conſilium aromata, amara, medicamina ex chalybe confecta, cortex Peruvianus, cibuſque valentior, ſaepe commode ſatis proficiunt. Neque tamen id ignorari oportet, quod talia ſummam inter acceſſionem, ubi cutis admodum caleſcit, febriſque vehemens urget, caute quidem parciuſque; ſed, cum languor, inflatio, dolorque ventriculi vexant, tum demum liberalius aſſumenda ſunt.

Nunc

Nunc etiam ex opio confecta profunt, atque a D. Sydenham ad fomnum movendum praecipiuntur. Veri tamen fimile eft, ea ftimulando praecipue valere, quippe quibus hic ipfe medicus Podagrae retrocedenti occurrere folebat.

In Podagra utriufque generis modicam exhalationem per cutem continenter fieri multum expedit; fic enim naturales, fano veluti in corpore, actiones quodammodo continuantur. Sudor autem plurimus nocet, utpote qui corpus infirmat, fortaffe acceffionem protrahit, certe eam citius revocat.

His vero dictis, quae pertinent ad acceffionis curationem, ad eam, quae alteram quam procul arceat, tranfeundum eft.

De hac quidem re inter medicos parum conftat; namque alii victum tenuiffimum refrigerantemque, alii diverfiffimum proponunt.

Lac autem atque olera multum laudantur.

D. Cheyne etiam contendit, nullam omnino falutem fore podagrico, qui fibimet vivere pane folo ac lacte imperare nolit.

Atque

Atque dubitari non poteſt, quin cibus opimus victuſque luxurioſus ſummam podagrici cujuſque irritabilitatem plus nimio agitet. Corpus enimvero nunc ali curioſius debet, atque ideo leniora omnia chylique efficientia optime conveniunt. Hinc lac plerumque maxime aeſtimatur, idque jure, ſi perpetuo, ſalvaque ratione ſtomachi, aſſumi queat.

Denique, D. Sydenham ita effatus eſt: "Atque inſuper, quod ego palmarium judico, cum lac alimenti genus ſit adultis prorſus impar, iſtam humorum turgeſcentiam ſive viroſitatem reprimit, cui podagra ortum debet; atque eo nomine paucos iſtos, quibus congruit, tamdiu a podagra immunes praeſtat, quamdiu eo ſolo veſcuntur, nec juvat ulterius. Cum enim podagrae cauſae originali ac primariae, nempe concoctionum ac fermentorum debilitati omnino contrarietur, longe magis hac ratione obeſt, quam altera prodeſt *."

De oleribus vero multo minus nunc ambigitur; ſiquidem ea ſaepius aciditatem, atque inflationem, podagricis infeſtiſſima, gignant.

Porro

* D. Sydenham de Podagra.

Porro autem, " cum quis mutare aliquid vo-
" let, paulatim debebit aſſueſcere. Quodcun-
" que enim contra conſuetudinem eſt, nocet,
" ſeu molle, ſeu durum eſt." Quod quidem eſt praecipue in hujuſmodi caſu ſalubre ac frugiferum; namque, quo longius aetas procedit, eo mutatio victus periculoſior eſt.

Caro etiam ipſa, ſi conſuetudini, ſeu neceſſitati parendum ſit, modo ſimplex, quantaque duntaxat facile concoquatur, dari poteſt.

Quod ad potum attinet, pleriſque vinum ex toto circumcidi placet, ſi nempe uſus ſtomachuſque ſinent *.

Cereviſia tenuior a D. Sydenham praecipitur; temere forſitan et imprudenter; frigida enim eſt, inflat, atque aceſcit.

Aqua, cui paulum admodum vini aduſti, (*brandy*), aut liquoris e ſaccharo (*rum*), aut ex byne cum juniperis confecti (*gin*), ſit adjectum, ſatis commode reſpondet; fortaſſe autem ea, cui humor,

* D. Hoffm. de Curat. Dolor. Podagra.

humor, elicitus ex byne cum juniperis, miſcetur, omnium eſt optima, quippe quae urinae itineri, ſaepe podagra diuturna infeſtato, proſit.

In Anglia aquae Bathonienſis et Harrowgatenſis, utpote reditui podagrae prohibendo utiles, multum celebrantur *.

Omnium

* Ex earum natura facile intelligitur, quomodo ad podagram faciunt. Plerumque in ſeſe continent ferrum et gas hepaticum, quae quidem ambo potentiſſime ſtimulant; atque ideo aquae illae eodem, quo res ſui principia ſimiles, valeant neceſſe eſt. Utique immodicae potae nocent, ſiquidem corpus plus nimio exagitent.

Ex D. Lucas et Faulkner experimentis cognitum eſt, aquis Bathonienſibus ineſſe ſalem communem, hepar ſulphuris (ſeu kali ſulphuratum) calcem vivam, ferrum, ſelenitem, atque aëra mephiticum.

Caeterum, quaecunque vis ineſt illis, eam certe cum D. Lucas ex veterum auctoritate aquae ſimplici tribuere noluerim. Haec quidem ipſa aliquot fortaſſe in morbis nihil laedit, in podagra non itidem; quippe quod irritabilitas corporis neceſſario inde periculoſius augeatur.

Omnium vero rerum hujusmodi nihil plus, quam exercitatio, juvat. Medicorum unusquisque hanc praecipit atque inculcat; quin etiam D. Sydenham eam podagrico, quamvis inde passuro vel summum dolorem, aut senectute confecto, jubet imperatque.

Equitatio autem praecipue utilis est, quippe quae inertem atque imbecillum stomachum reficit et confirmat, nec non profluvium urinae crassae excitat *.

His denique servatis, cunctisque excitantibus, quoad ejus fieri poterit, vitatis, nihil fere amplius est, quo morbus repetere prohibeatur.

Jam vero restat aliud nihil, nisi ut paucula super podagrae inordinatae, seu atonicae, curatione accederent.

Ut igitur ante hac omnia in eo erant, quo morbus aliorsum ab extremis transire prohibe-

* Semper quidem urina crassa, vi accessionis decrescente, redditur; hinc mutationem in melius, quandocunque talis exire coeperit, conjicere par est.

retur, ſic nunc contra nihil non tentandum eſt, quo idem loco ex interiore ad exteriorem pellatur, ibique contineri queat.

Inter alia autem debilitatis ſigna ſtomachus jam praecipue affici videtur; quapropter eum in primis, itaque totum corpus, corroborari oportet.

Exercitatio, ac nominatim equitatio, imperari debet.

Caro pro lacte atque oleribus, et vinum, modice ſcilicet, ſumi poteſt. Si quando hoc nimis aceſcit, ſpirituoſis liquoribus aqua dilutis utendum eſt.

Amara, cortex Peruvianus, et ferrugo nunc, ut graviora duntaxat leventur, recte dantur; cum eo tamen, ut ratio priſtinae vitae habeatur; alioqui enim malum non ſolum non ad extrema abigitur, nec corpus confirmatur, ſed quaedam tenerior pars occupatur, atque infirmitas totius corporis augetur.

Vomitus

Vomitus et dejectio, nausea infestante, prosunt. D. Musgrave, qui super hac re fusius disseruit, purgationem die secundo post vomitum monet, ratione nimirum virium nunquam non habita.

Denique, si quando ea medicamenta vincuntur, et stomachus usque dolet, cantharides illitae inferioribus extremis interdum auxiliantur.

Morborum quidem nullus D. Hoffman, Musgrave, Cheyne, et Whytt, auctoribus, est neque formidolosior, neque mutabilior podagra, quae, extremis relictis, per corpus vagatur, ac partibus demum insidet, quae minus opportunae esse videantur. Atque ideo naturalia etiam periclitantur; et gonorrhoea, et tumor testium aliquando inde exorta sunt.

Si stomachus praecipue urgetur, ad fortiora vina, atque aromatica, eaque calida, decurrendum est; quin etiam, si res postulaverit, liquores ardentes, iique liberaliter ingerendi sunt.

Allium quoque, assa foetida, atque alkali volatile, aliquid juvant.

" Verum

"Verum hoc in casu (ait D. Sydenham) "modo non caput, at partes vel naturales, vel "vitales, ejusmodi malum impetat, ad laudanum statim confugiendum; nempe laudani "liquidi guttae viginti haustulo aquae epidemicae immistae propinentur, et in lecto ad "quietem aeger se componat *."

Hujusmodi quidem curationi D. Cheyne nonnihil opponit; veruntamen ex opio confecta hic non parum valere videntur, atque etiam, experientia suadente, majore pondere nunc imperari debent.

Vomitus quoque interdum accedit; ideoque invitare eundem, tepida nempe aqua, expediet, ac postea, quo commodior quies veniat, opium ingerere.

Si quando pars vitalis tentata sit, fortasse melius erit, morbum, quasi primarium quendam, curare. D. Sydenham, pulmonibus affectis, sanguinem mitti, ac sudores, si diarrhoea male habet, evocari jubet.

Denique,

* D. Sydenham de Podagra.

Denique, ſi difficultas ſpiritus exercet, ex opio confecta, nec non ſpaſmos inhibentia, atque illitae cantharides, optime proficiunt.

Talis videtur eſſe ordo curationis; ſimulque inter cuncta contendi quam maxime oportet, ut malum, partibus magis neceſſariis depulſum, in extremis cohibeatur, id ipſum quod plurimum praeſidii praeſtiturum erit.

Poſtremo, quod ad podagram attinet, quae vaga ſeu aberrans ſpecialiter audit, illud tantummodo ſubjicere habeo, quod ſaepe difficillimum eſt, ſatis nominatim decernere, quaenam iſti imputanda veniant. Hic certe, ſi uſquam alias, proclivitas et genus vitae aliquid valere videantur; aſt vero, quanquam cunctis iſtuc ſpectantibus, curatio itidem, ut modo dictum eſt, ad morbum, quaſi primarium, dirigatur oportet.

Caeterum nunc fere renes dolent, atque ſigna nephralgiae calculoſae adſunt. Sub quo caſu aqua calcaria optime omnium reſpondet; quin etiam eſt, ubi, D. Whytt auctore, contra alia inſuper auxilietur.

F I N I S.

